

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
------------	-----------	---------

21:01	20:16	19:15	תל אביב
21:05	20:18	19:12	ירושלים
21:03	20:16	19:16	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש התיבה והמוסדות

ימות המשיח

מדוע רבי שמעון בכה ואמר אוי למי שיהיה בזמן ימות המשיח?

יראת שמים

ההתרגשות כבר מניעה את מיתרי הלב, הציפיה הופכת דרוכה מיום ליום. הנה מתקרב היום הגדול – יום מתן תורה, היום בו נזכה לשוב ולעמוד כאיש אחד אחד לקבל את התורה, ככל שמתקרב התאריך המרומם, ככל שבא לקראתנו היום הגדול, קול קורא לנו מעומק הנשמה לתפוס עוד משהו בתורה הקדושה.

אנו רוצים לזכות בעוד משהו מטוב התורה, אנו שואפים לקבל ביום הגדול 'קפיצת התקדמות' משמעותית בקבלת התורה. הן כולנו היינו רוצים לזכות בקבלת התורה באמת, להרגיש שזכינו לגמרי בקבלת התורה, ויצאנו לדרך חדשה של אהבת התורה והתמדה בעיסוק בה.

אבל איך נוכל לזכות להתקדמות אמיתית בלימוד התורה? כיצד נצליח להגשים באמת את שאיפותינו לעלות ולהתעלות בתורה? איך נוכל לפתוח לעצמנו את שערי השפע והפרנסה, כדי שמוחנו וליבנו יהיו פנויים לעסוק בתורה ביתר שאת ועוד? לאחר שנים של נסיון להתקדם ולהתעלות בתורה, אנו רוצים כבר להגיע לתוצאה הנכספת - להתקשר ולהתחבר באמת עם התורה. איך נוכל לעשות את זה? איך נוכל לזכות בתורה?

הבשורה היא שיש כלי כזה. יש בתוך התורה מרכיב, חלק מהתורה, שהוא המפתח, הוא המאסטר, שפותח את שערי ההתמדה בתורה וההצלחה בה, בד בבד עם פתיחת שערי הפרנסה כדי לאפשר לנו לשקוד בתורה. את המפתח הזה העניק לנו במתנה רבינו הקדוש - רבי יהודה הנשיא, בסדרו את המשניות, הן המפתח הסודי שפוחת את השערים להצלחה בלימוד התורה, הן להבין תורה, הן להתמיד בתורה, והן לזכות בפרנסה המאפשרת לעסוק בתורה!

זאת התקשורת, דיווח סתמי על פגישה בין רה"מ לפוטין. השמאלנים התרחקו כל כך מהדת, עד שיש להם שנהא עצמית, הם חסרי שורשים, עקורים מכל זיק אמונה אין להם אמונה בצדקת הדרך. כמה התקיפו את רה"מ על שהתקיף את אובמה בקונגרס, עכשיו כשנוכחו לדעת כמה ההסכם היה טעות, הם לא יודו על האמת.

אין אומה זו אלא בתורתיה. החינוך שלהם פשט את הרגל, בתי הסוהר מפוצצים, העם הרוס מכל כיוון. רק תורה ויראת שמים בונים את האדם, וחובת האדם בעולמו להאחיב שם שמים על הבריות, לזכות את הרבים ולהשיב רבים מעוון. ומאיך, יש לנו את עץ החיים, עץ חיים היא למחזיקים בה, אלו הלומדים תורה ועמלים בתורה. וכפי שאנו אומרים תמיד, יש שחושבים שכל בן תורה הוא מלאך, אין דבר כזה, גם חרדים יש בגיהנום, כי לומדים תורה בלי מוסר, צריך לקבוע עיתים למוסר, כי בזה יווסר גבר ובזה תכנע נפשו לקבל טוב שפע אור התורה בתוכו. כמו שאחז"ל שאפשר להיות נבל ברשות התורה, נבלה בחותמת הבד"ץ. אין מציאות של תורה בלי מוסר, הלומד מוסר היראת שמים שלו היא אש יוקדת, הוא איתן! אבל הלומד בלי מוסר יכולים לראותו עושה דברים אסורים.

בני תורה שמחים בצאתם וששים בבואם, מלאים זיו ומפיקים נוגה, כמה נאה לראות את בני התורה העמלים בה יום ולילה, עובדים עבודת ד' בתפילה, ומתקנים ומשלימים את עצמם בלימוד המוסר! אנתון רואים אנשים שבאים פה לדרשה פעם בשבוע, איזה שינוי עושים תוך זמן קצר! משתנים מהקצה אל הקצה! פושטים צורה ולובשים צורה! כל בעלי התשובה הבאים לכאן, אתה רואה את הילדים שלהם, איזה חינוך! איזה נחת יש להם מהילדים! ואם זה מדרשה של פעם בשבוע, משיעור פה ושם, קל וחומר מי שלומד תורה יומם ולילה, שמשנה את כל טבעו עצמו ובשרו, והופך להיות בן תורה! חיי עולם נטועים בתוכו!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

הגמרא אומרת על ביאת המשיח "ייתי ולא אחמיניה" - שיבוא ולא אהיה שם. ולמה? כי תקופת ביאת המשיח תהא תקופה של ניסיונות קשים מבחינה רוחנית, בנוסף לרדיפת התורה ושנאת התורה. וכה מבואר בזוהר הקדוש רבי שמעון זקף ידוי, ובכה ואמר, אוי למי שיהיה בזמן המשיח ואשרי למי שיהיה בזמן המשיח. ולמה? כי בדור של רשב"י גם ילדים היו יכולים להיות בעלי רה"ק, אבל בדור של הגאולה הניסיונות יהיו קשים מאד, ומי שאז בדור המשיח יהיה ימצא טהור כמה רב חלקו, אך מאידך אוי לו למי שיפול כי אפשר ליפול עמוק עמוק בגלל הניסיונות הקשים שיהיו בעקבתא דמשיחא. רחמנא ליצלן מזה.

וכמאמרם ז"ל שלעתיד לבוא תהיה קטיגוריה בת"ח וחכמת סופרים תסרח. פעם נסעתי ברכב, ושמעתי בתקשורת התקפות, למה בתהלוכת ל"ג בעומר כרבע מיליון ילדים היו בתהלוכה, ואמרו שמע ישראל, התקשורת התקיפה שזה "הסתה"... תקשורת עוינת. אבל אין לנו לפחד מהם, הם קמפוז של אפר, שימו לב, יום הכיפורים קרוב ל-90 אחוז מעם ישראל מבקרים בבית כנסת, עם ישראל צוחק עליהם! הרי הם שונאי תורה ואויבי תורה, השמאלנים הללו שערכו יום זיכרון לחללי אש"ף, הבג"ץ פוחד מחוק ההתגברות, הדיקטטורים השמאלנים פוחדים על השלטון שיחמוק מהם. ומה פסקו הבג"ץ? ששר הבטחון יכניס 100 איש מעזה כדי להשתתף עם השמאלנים ביום הזיכרון לחללי אש"ף. איזה שלחן ערוך עם רגלים עקומות פסק לכם פסק מעוות כל כך?! על סמך מה אמרתם זאת? **רק שנהא עצמית, שנהא לעם ישראל, שנהא לתורה!**

איזה שנהא לדת! לא לומר שמע ישראל! בצונאמי, צעקו יהודים שמע ישראל, ברגע של מצוקה הנקודה היהודית מתעוררת, למה שמע ישראל? תצעק את שיר התקווה, יהודי בעת צרה נזכר שהוא יהודי. השנהא מעבירה אותם על דעתם, גם כשראה"מ עושה דברים טובים, מוכיח קבל עם ועדה וחושף את הארכיון הגרעיני האירני, לא מפרגנים לו. פוטין הזמין אותו לרוסיה למבצע הצבאי, הם לא יאמרו

רגע חושבים עמ' 4

פרשת השבוע עמ' 3

פינת ההלכה עמ' 3

סיפור לשבת עמ' 2

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

מפגש מטלטל

כשסיים לדבר אתי, גילה משה טפח נוסף, 'חשבתי שהוא מדמיין. אבל הוא דיבר אתי בכוז עוצמה ובכזה אמון, וגם נתלה בכל בדל ראייה להוכיח לי שאני באמת יכול להצליח. את כל חיי אני חייב לראש הישיבה' - אמר בהתרגשות ופרץ בבכי מתייפח, 'הוא הציל אותי!'

משה עצר לרגע, וניגב את שטף דמעותיו, כדי להמשיך לספר דברים כהווייתם: 'כשעברתי לישיבה הגדולה, לקחתי עמי את הצעותיו המחכימות. לא עניין אותי מה יגידו עליי, התמקדתי במה שאני טוב בו, והתעודדתי כל העת מהמילים הרשומות בשולי המבחנים הכושלים שלי... בתוך שנים ספורות הפכתי לידען בכל חלקי הש"ס, ואני עובד במרץ לדעת את כולו בעל פה...'

'אתה מבין? שאל משה ועיניו זולגות דמעות, 'אתה מבין מה הוא עשה? הרי הרגשתי לא מחובר, הרגשתי סוג ב'. ואז הוא הגיע וירד לרמת הכשרונות שלי, החמיא לי במה שאני טוב בו - בהשקעה ובבקיאות, והתאמץ והתמסר כדי שאתמקד בזה, כדי להוביל אותי להצלחתי האישי. הוא דחף אותי קדימה, הוא עודד אותי... לא עניין אותו מה יגידו על זה בישיבה, לא היה חשוב לו שלא אשתעמם ואעורר נזקים בישיבה - היה חשוב לו לעודד אותי, להוביל אותי להצלחה שלי, במה שאני טוב בו!'

היום, אני בן 25, וברוך השם לומד ומצליח. אבל כל ההצלחה שלי - סיים משה את דבריו הנרגשים, וחייש לעצמו פינה להירגע...'

המחנך שסיפר לנו את הסיפור הוסיף, כי כבר בשעת המפגש ראה את החיבור המיוחד שבין ראש הישיבה לתלמידו לשעבר. לא מדובר בשני אנשים שהיו תחת קורת גג אחת בשני תפקידים שונים לפני עשור, וסוגרים כעת מעגל בפגישה משותפת רוויית זכרונות. 'הלא ראיתי בעיניים שראש הישיבה עדיין רואה אותו כבנו, ואין פלא כי אף התלמיד חש כי ראש הישיבה הוא אביו!'

מדהים עד כמה אחריות ומסירות לתלמיד, יכולות לשנות את חייו. מפעים לגלות, שכמה מילים מעודדות בזמן הנכון, כמה משפטים מחזקים בעת המתאימה - יכולים להפוך תלמיד נחשל ונכשל למוצלח וגאון. אבל העיקר - בלתי נתפס עד כמה המעקב האישי ותשומת הלב האיכפתית למצבו של התלמיד והעדפותיו הלימודיות - שינו את חייו ואת עתידו מן הקצה אל הקצה!

גדול בישראל, איחל בנדיבות, ולחץ את ידו של תלמידו בחום...'

בכל הפגישה הנרגשת, צפה מן הצד עד ראייה, מחנך חשוב שסיפר לנו את הסיפור המלא מכלי ראשון. הוא הבין שהפגישה המסעירה טעונה בחומר היסטורי מעניין, ופנה אל האברך בעדינות: 'נראה לי שיש כאן סיפור שאפשר ללמוד ממנו... אולי תואיל לשתף אותי בו?'

'זה סיפור שלא ייאמן', כחכח משה בגרונו במבוכה, 'אבל כנראה שחשוב לספרו אז אספר לך...' אמר, ופתח צוהר למתחולל בלבו בעשור וחצי האחרונים...'

'בהיותי תלמיד צעיר נחשבתי לבעל כשרונות חלשים במיוחד. כשחבריי התבלטו בידיעותיהם ובהצלחותיהם, הייתי מביט בהם מהצד בקנאה, הן כל כך רציני וניסיתי, אך פשוט לא הצלחתי...'

הוא נשם עמוקות, ניכר היה שפתיחת חדרו לבבו מכבידה על שטף דיבורו. אחרי הפסקה קלה המשיך: 'הציונים שלי באותה תקופה, היו פחות מעלובים. ממוצע של 'זמן' שלם - עמד על שלושים וחמישה אחוזים, כשרוב חבריי הגיעו לתשעים ומעלה... אינני יכול לתאר את הצער - הן ככל שהתאמצתי ויגעתי, פשוט לא הצלחתי...'

עיניו של משה החלו להתלחלח. העלאת הזכרונות מעברו הכושל - ריגשה אותו ופצעה את לבו. 'בשלב מסויים, הבנתי כי ראש הישיבה עוקב אחרי השקעתי הרבה שאינה עולה יפה, והחליט שהוא לוקח אותי לטיפולו האישי. ואכן, מאותו שבוע ואילך החל ראש הישיבה לשוחח עמי, ואף טרח לעטר את מבחניי הכושלים במחמאות, ולחתום אחר כך בחתימת ידו...'

במשך התקופה הבאה' - הוסיף בחיוך רפה, 'המבחנים הכושלים הפכו לזריקות אנרגיה... ראש הישיבה היה כותב: 'כל הכבוד על ההשקעה, עלה והצלח!', או: 'אין הקב"ה מונה דפים אלא שעות!', או: 'לפום צערא אגרא!' - כולם מאמרים מעודדים, מלווים במחמאות כנות על השקעתי העצומה, שעדיין לא הניבה פירות...'

באמצע התקופה הזו, סיפר משה כשעיניו ננעצות בנקודה רחוקה, 'קרא לי ראש הישיבה לשיחה, בה הסביר לי כי הוא באמת מעריך את מאמציי והשקעתי, וכיוון שאני משקיע כה רבות - אין לו ספק שאצליח לבסוף לקנות בקיאות מדהימה. כי ללימוד עיוני אני כנראה לא מוכשר, אבל עם השקעתי העצומה - בהכרח אניע להישגים גדולים בבקיאות יוצאת דופן...'

היה זה ביום בהיר בשלהי חודש סיון תשס"א, בשעת ערב מוקדמת, בפרוודור המוביל לאולם שמחות קטן בבני ברק. אל האולם נכנס ראש ישיבה לא צעיר, אדם משכמו ומעלה, שכבר עברו מתחת ידיו דורות של תלמידים. הוא הלך בצניעות בצדי הפרוודור, שם את פעמיו לאולם השמחות.

לפתע, קפץ אברך צעיר מאחוריו, ונגע בעדינות בשולי חליפתו. 'ראש הישיבה!' - קרא האברך ברגש, 'האם ראש הישיבה זוכר אותי?'

ראש הישיבה הביט בו, התעמק בעיניו ובתווי פניו, וקפץ כמוצא יהלום יקר: 'בוודא, איזו שאלה. מוישה יקירי!'

הם לחצו ידיים בידידות, וראש הישיבה אמר: 'אני רק רואה אותך, וגלגלי המוח לוקחים אותי לשנים עצירות, ולמחוחות נעימים... זה עשר שנים, נכון? סיימת אצלנו בסוף שנת תשנ"א, הלכת ללמוד בישיבה פלונית. היית חברותא של בנימין, וישנת בחדר 1.4. נכון?' - הצטחק ראש הישיבה...'

משה חייך במבוכה, עשור אחרי, וראש הישיבה זוכר הכל, לפרטי פרטים... מה שלומך רבי מוישה? מה מעשיך היום?'

משה הפך רציני לרגע, ואמר בהתרגשות: 'זו הזדמנות נפלאה בשבילי לפגוש את ראש הישיבה, לנסות להודות לו על כל המאמצים הלא פשוטים למעני... אני יכול לשמח את ראש הישיבה, ולספר שאחרי שהתקבלתי לישיבה המצויינת, ברוך השם עשיתי חיל בלימודי, התחנתני, ועכשיו יש לי בשורה טריה, ומאוד משמחת...'

'הבה נשמע!' - אמר ראש הישיבה, 'תמיד שימחת אותי...'

'ובכן', אמר משה, 'אני בטוח שהרב לא יאמין, אבל זו המציאות: לא מזמן התקבלתי לכולל מצטיין, אני לומד ומשנן שבועים דפי גמרא בחודש, וגם נבחן עליהם בהצלחה יתירה. הרב היה מאמין שממוצע הציונים שלי הוא מעל תשעים וחמש?'

ראש הישיבה זינק כהלום רעם: 'בוודאי רבי משה' - אמר וכמעט צעק, 'אני זוכר היטב את השקעתך העצומה, זוכר היטב כמה התאמצת... אתה מעורר בי קנאת סופרים, אני נרגש לגלות שמה שהאמנתי בך מהרגע הראשון - קם והיה עוד הרבה יותר ממה שצפיתי...'

עיניו של משה הצטעפו בדמעות: 'נכון מאוד, זה הכל בזכות ראש הישיבה, רק בזכותכם. הרב זוכר את המבחנים עם המאמרים למטה? הרב זוכר את השיחות שהיו לנו? זה הכל בזכותכם, ראש הישיבה הציל את חיי!'

'לא להגזים!' - ביקש ראש הישיבה בענווה, 'אבל ברוך השם שהיה לי חלק, עלה והצלח! פעם היית גאון קטן, עתה עתידך מובטח להיות שר וגאון

"עיניו של משה החלו להתלחלח... העלת הזכרונות מעברו הכושל ריגשה אותו ופצעה את ליבו..."

פרשת שבוע

הרב משה דיין

מתן שכרן של מצוות

פרשת בחוקותי פותחת בפסוק 'אם בחוקתי תלכו.. ונתתי גשמיכם בעתם.. ואכלתם לחמיכם לשובע.. ונתתי שלום בארץ' ועוד הבטחות נפלאות. ובהיפך ח"ו ננטוש את דרך ה' ומצוותיו הכתוב מונה מט' קללות קשות. כשמתבוננים בכל ההבטחות הללו אנו רואים שכל ההבטחות הם רק על ענייני עולם הזה, ואין כל רמז על 'שכר בעולם הבא'. ומדוע לא מבואר בתורה שכר על עולם הבא.

ומצינו בחז"ל שהביאו משל לזה: שאילו היה הקב"ה מבאר מהו שכר כל מצוה, היו מרבית האנשים מחפשים באיזה מצוות יש שכר גדול ורק אותם היו מקיימים, ואילו מצוות אחרות לא היו מקיימים, לכן העלים הקב"ה את השכר, וכתב במצוה קלה בשילוח הקן, ובמצוה חמורה כיבוד אב ואם שכר שווה 'למען ייטב לך והארכת ימים'. כדי שהאדם יקיים את כל המצוות שבזה ישלים את נפשו כראוי.

מלבד זאת ישנו ערך שונה בין אדם לאדם בקיום אותה המצוה בעצמה, וכפי שביארו חז"ל 'לפום צערא אגרא' השכר מתקבל לפי הצער שהיה לאדם בקיום המצוה. ולכן אין מפורש השכר על המצוה, כי בנוסף למצוה יש גם תגמול על אופן קיום המצוה, באיזו רמת קושי קיים אותה, באלו תנאים ובאיזו מסירות עלה בידו לקיים המצוה, גם פרטים אלו מצטרפים לשכר.

סיפר הרב ש"ך זצ"ל שמצא בפנקס ישן בוילנא סיפור על אודות ערך שכר מצוה. וכה היה מסופר אחותו של הגר"א מוילנא זצ"ל וחברתה היו גבאיות צדקה להכנסת כלה ליתומים ואלמנות, והיו מכתות רגליהן מבית לבית ומעשיר לעשיר כדי לאסוף תרומות להכנסת כלה וגמ"ח. וזו היתה מלאכתן אמונה עד יומם האחרון.

והן עשו ביניהן שבועה שאחר פטירת אחת מהעולם תבוא ותספר מה הולך בעולמות העליונים איך מתנהל הדין וחשבון. והנה נפטרה ראשונה אחותו של הגר"א מוילנא זצ"ל ובאה היא בחלום לחברתה ואמרה לה דעי לך חברתי אין לי רשות לספר לך מה הולך למעלה וכיצד מתנהל דין שמים בשכר ועונש, רק ברצוני לספר לך דבר אחד, זכורה את כשהלכנו שתינו יחדיו ברחוב לאסוף כסף להכנסת כלה ואני הראיתי לך באצבע על עשיר פלוני מהעירייה שכעת עובר ברחוב השני, וצריך להתרימו למצוה ואת רצת בכל כוחך מהרה כדי להשיגו ולהתרימו, אני בשמים קבלתי שכר גדול רק על זה שהרמתי את ידי והצבעתי, צאי וחשבי איזה שכר תקבלי את שרצת ומהרת אחריו לקבל את תרומתו.

הרב אומר מעודה

פינת ההלכה

הלכות הדלקת נרות

א. מעיקר ההלכה אין כל חובה על הבנות הרווקות הסמוכות על שלחן הוריהם להדליק נרות שבת, ומעולם לא נהגו בנות הספרדים ועדות המזרח לעשות כן, והסיבה לכך היא שבברכת ההדלקה שמברכת האם פוטר את כל חדרי הבית ומוציאה ידי חובה את כל הסמוכים על שלחנה וניזונים ממנה, ומכל מקום אם יש ברצונם להתנהג בחסידות ולהחמיר על עצמן להדליק נרות שבת בחדריהם, אסור להם לברך על הדלקת הנרות, אלא ישמעו הברכה מפי האם שהיא עקרת הבית בעת שמדליקה בחדר האוכל ויענו אמן, ואז ידליקו הנרות בחדרים בלי ברכה.

ב. אחים ואחיות שאוכלים יחד בביתם בבית הוריהם וההורים עשו שבת מחוץ לבית, אחד מהם מדליק הנרות בברכה ומוציא את כולם, ומשפט הקדימה להדליק בברכה לבת הגדולה שבבנות אם הגיעה לגיל מצוות, ואם לאו, הגדול שבבנים ידליק עם ברכה.

ג. מי שיש לו בן נשוי ושבת יחד עם אשתו אצל הוריו ויש להם חדר מיוחד לשינה, תדליק החמות בחדר האוכל בברכה וכלתה תדליק בחדרה בברכה, וצריכה לתת הרבה שמן בנר שיעור שיספיק להדליק עד עת השינה, כדי שיהנו מאור הנרות.

ד. משגיח כשרות וכן שאר כל אדם שהוא לן בבית המלון או במקום אחר שבעירו ויש לו שם חדר מיוחד, ואשתו מדליקה ומברכת בביתו, אינו יוצא ידי חובת הדלקת נרות בהדלקתה, אלא כל שנמצא חוץ לביתו אף שהוא באותה העיר אף על פי שאשתו מדלקת ומברכת, כל שיש לו חדר מיוחד לעצמו מדליק שם עם ברכה.

ה. משפחה המתארכת בבית מלון וישנים שם ויש להם שם חדר מיוחד, אינם יוצאים ידי חובת הדלקת נרות בהדלקה המרכזית שמדליקים בחדר האוכל של המלון, אלא צריכים להדליק נרות בחדרם עם ברכה, ולשים שמן בנר שיעור שיספיק להידלק עד עת השינה. ואם הנהלת בית המלון אוסרת הדלקת נרות בחדרי המלון, יכולים בדיעבד להדליק נרות על ידי הדלקת נורת חשמל ולברך "להדליק נר של שבת", ואין חיוב להדליק את התאורה המרכזית של החדר, אלא יכולים להדליק אפילו נורת לילה שיש בכוחה להאיר את אותו חדר בכדי שלא יכשלו בעת הליכתם בחפצים הנמצאים בחדרם.

ו. בדיעבד כשנצרכים לצאת ידי חובת הדלקת נרות בהדלקת נורת חשמל וכו', לכתחילה אם אפשר ידליקו נורת חשמל הפועלת באמצעות חוט להט, ואם אין אפשרות להשיג בנקל נורה כזאת, אפשר לצאת ידי חובת ההדלקה אף בנורת לד המאירה היטב כנ"ל ולברך "להדליק נר של שבת".

ז. יש לציין שדין זה הוא דווקא בהדלקת נרות שבת, שסיבת מצוות ההדלקה היא משום שלום בית כדי שלא יכשלו בכל מיני חפצים הנמצאים בביתם ושלא יבואו לידי מחלוקת, ולכן אף בנורה חשמלית המאירה ומשרה שלום בבית ניתן לצאת ידי חובה. אבל בהדלקת נרות חנוכה שם סיבת ההדלקה הוא משום פרסום נס פך השמן שהדליקו בו את מנורת הזהב בבית המקדש, ולכן כדי לצאת ידי חובת המצוה, צריך דווקא נר אמיתי זכר להדלקת הנרות בבית המקדש, ואין יוצאים ידי חובת בנורות חשמל.

ח. בחורים רווקים הנמצאים בישיבות ובפנימיות ויש להם חדר נפרד שכל אחד יש בו שניים או שלשה בחורים, אף על פי שמדליקים מטעם הישיבה בחדר האוכל, חובה על הבחורים שיש להם חדר מיוחד להדליק נרות שבת בברכה, ואחד מהבחורים (הנמצאים בחדר אחד) יברך וידליק ויכוון לפטור את חבריו וכן הם יתכוונו לצאת ידי חובתם, וידליקו בברכה בתורנות אחד אחד בכל ערב שבת, וישומו שמן בנר כדי שיספיק להידלק עד שעת השינה כדי שיהנו מאור הנרות, ואם הנהלת הישיבה איננה מסכימה להדליק נרות בחדרי הישיבה מטעמי בטיחות, ידליקו על ידי נורות חשמל וכו'.

ט. אשה שחל ליל טבילתה בליל שבת, תעשה את כל ההכנות לטבילה בביתה קודם הדלקת הנרות ותברך ותדליק את הנרות ואחר כך תלך לטבול. ואם המקווה רחוק מביתה וצריכה לנסוע ברכב מבעוד יום, טוב שתעשה תנאי בשעת הדלקת הנרות שאיננה מקבלת שבת בהדלקת הנרות, ולאחר שתדליק הנרות תיסע למקווה. ואם צריכה לעשות את ההכנות לטבילה במקווה עצמו, טוב שבעלה יברך וידליק את הנרות, והבעל אינו מקבל שבת בהדלקה.

כך שמגפת הקוברות גדלה למעשה פי כמה וכמה ממה שהיה לפני המבצע לחיסולם.

ההיסטוריה האנושית מלאה בדוגמאות של חוקים שגרמו את ההיפך הגמור: פרעה מחוקק חוק נגד מושיען של ישראל ולבסוף מגדלו על ברכיו. המן ממחר לחוקק חוק נגד המלכה עם נתינת סמכות בלעדית למלך, מה שמביא לתלייתו עצמו על העץ בידי המלך.

בפסיכולוגיה מכנים זאת "חוק התוצאות הבלתי מכוונות".

בשנת 1,979 פלשה ברית המועצות לאפגניסטן, כדי לחזק את הכוחות הקומוניסטיים ולהקים בה משטר פרו סובייטי. התקופה הייתה בשיא המלחמה הקרה בין שתי המעצמות, וארצות הברית מיהרה לחזק את הכוחות המתנגדים. 20 שנה אחרי, אותם כוחות ביצעו את פיגוע הטרור הגדול בהיסטוריה, על אדמת אמריקה. פיגועי ה-11 בספטמבר על ידי ארגון אל קעידה שיצא מתוך שלטון הטליבאן, שנתמך כאמור על ידי האמריקאים.

אין מה לבוא בטענות לאותם שחוקקו חוקים אלו ואחרים, כי בסופו של דבר, ראייתו של אדם, ולא משנה כמה חכם הוא, היא מוגבלת.

לעומת זאת, כל מי שהולך אחרי חוקי האלוקים, סמוך ובטוח, שהם נכונים, טובים ורלוונטיים בכל עת.

"אם בחוקותי תלכו... רק ברכות!"

הרב יהודה שמעוני מנוד שיעור בישיבת אור דוד
למגוון הרצאות הרב כנסו לאתרנו: Rabenu.com

מהו אפקט הקוברות?

דמיינו לעצמכם שממשלת ישראל מחליטה לשלם כסף לכל מי שיפסיק לעשן והתוצאה: עלייה במספר המעשנים!

אפקט הקוברות הוא מטבע לשון שטבע הכלכלן הגרמני הורסט זיברט, המבטא לגלוג על חוקים שבני אדם המציאו, שבמקום לפתור את הבעיה הם רק החמירו אותה

מקור המונח **אפקט הקוברות** הוא באנקדוטה מתקופת הראג' הבריטי, תקופה בה שלטו הבריטים בהודו. הממשל הבריטי גילה דאגה בגלל ריבוי נחשי הקוברות בעיר דלהי. הממשל חשב על רעיון גאוני. הוא חוקק חוק שכל מי שביא גופה או עור של קוברת למשרדי הממשלה יקבל פרס כספי.

בהתחלה אכן הייתה ירידה בכמות הנחשים, אך הבריטים הופתעו לגלות שההודים לא פראירים בכלל. הם פתחו חוות שלימות לגידול קוברות – הכל כדי לקבל את הפרס. הודים החלו להגיע עם כמויות אדירות של ראשי קוברות והבריטים לא ידעו את נפשם.

מנגד, החליט הממשל הבריטי גם לא להיות פראירי, והוא הודיע במפתיע על ביטול המבצע. ואז מה קרה? ההודים שיחררו את כל הנחשים ולקוברות הייתה אורה ושמחה.....

איך נרשמים להיות מפיצים

מתקשרים
למוסדות אור דוד

נרשמים להיות
חלק מהמפיצים

ומקבלים את
העלון עד הבית

מעכשיו
בכל שבוע
זה קבוע

מעכשיו גם אתה יכול להפיץ את העלון בבית הכנסת שלך כל שבוע

03-5701212